

[POWBIJAĆ *vb pf*

inf powbijać.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wbić wielu [kogo (pl)]:

Zwrot: »na pale powbijać«: kazał go Stephan przed ich oczymá rozfiekáć/ á 90. polłáńcow ná pale powbijać StryjKron 648.

Formacje współrdzenne cf BIC.

Cf [POWBIJANY]

MC